

Κρήτης Ευγένιος: Τα Χριστούγεννα δεν είναι απλώς μια γιορτή, αλλά μια πρόταση ζωής

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Κρήτης](#)

Την ειρήνη του σαρκωμένου Λόγου στο σπήλαιο της Βηθλεέμ, η οποία ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό, τον συνάνθρωπό του και τον ίδιο του τελικά τον εαυτό, καλεί να ζήσουμε ξανά στο χριστουγεννιάτικο μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος.

Σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση εντός της οποίας εορτάζονται φέτος τα Χριστούγεννα δήλωσε: “Λαοί δοκιμάζονται από συγκρούσεις, συχνά καί έμφύλιες, πόλεμοι πού είτε γίνονται μέ όπλα, είτε κρύβονται πίσω από διακρίσεις καί φτώχεια, πόλεμοι πού χαρακτηρίζονται ύβριδικοί ή προοιωνίζονται ως παγκόσμιοι, γεμίζουν τίς ψυχές μας ανασφάλεια. Γίνεται φανερό πώς, ή φιλαδελφία έχει δώσει τή θέση της στη μισαδελφία καί τά σημάδια από έκδηλώσεις βίας, άμαυρώνουν

τήν εικόνα τῆς κοινωνίας πού φαίνεται νά μήν εἰρηνεύει καί νά μήν χαίρεται πραγματικά. Το βλέπομε, δυστυχῶς, τό φαινόμενο αὐτό νά εἰσχωρεῖ ἀκόμα καί στίς οἰκογένειες καί στά σχολεῖα μας καί προβληματιζόμαστε πολύ”.

Αναλυτικά το μήνυμα:

«Τα σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».
«Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ».

Μέ τά χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καί τό δοξαστικό ὕμνο τῶν ἀγγέλων καί τό εἰρηνοποιό τους ἄγγελμα, μᾶς καλεῖ ἡ ἱερή ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας νά συνεορτάσομε τά Χριστούγεννα. Μέ τίς δύο αὐτές λέξεις, Εἰρήνη καί χαρά, φανερώνεται το τέλος δηλαδή σκοπός καί τό ἀποτέλεσμα τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, κατὰ τήν ὁποία «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ιωάν. 1,14).

Αγαπητά μου παιδιά,

Μέ τό μήνυμα αὐτό τῶν Χριστουγέννων καί μέ αἰσθήματα ἀγάπης καί πατρικῆς στοργῆς ἐπιθυμῶ νά ἐναγκαλισθῶ καί νά ἀσπασθῶ ὅλους Σας αὐτήν τήν μεγάλη ἡμέρα καί νά Σᾶς ἀπευθύνω ἕνα λόγο καρδιακό, ἐόρτιο καί εὐχετικό. Θέλω, ἰδιαίτερα ἐφέτος πού ἠχοῦν πολύ ἔντονα τά τύμπανα τοῦ πολέμου καί πού καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες ἀπάνθρωπων καί ἀνάδελφων συμπεριφορῶν, νά ἀναρωτηθῶ μαζί σας, ἐάν ὄντως ἔχει γίνει ἀποδεκτό ἀπό τήν ἀνθρωπότητα τό Εὐαγγέλιο τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης, ἂν πιστεύομε πραγματικά στόν Χριστό καί στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας Του, πού τό κηρύττει διαχρονικά.

«Ὁ θεός τῆς εἰρήνης καί Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς Αὐτοῦ τόν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλεν ἡμῖν», καί ἐνῶ θά ἔπρεπε νά κυριαρχεῖ ἡ εἰρήνη, ἡ χαρά, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐνότητα καί ἡ ἐλπίδα στούς ἀνθρώπους, ὡς ἀδελφούς καί παιδιά τοῦ ἐνός Πατέρα θεοῦ, ἀντικρύζομε παντοῦ μίση, φθόνους, διχόνοιες, ἀδικίες, πόνους, δολοφονίες, οἱ ὁποῖες ἐν τέλει, γίνονται αὐτοκτονίες τοῦ ἴδιου μας τοῦ ἑαυτοῦ. Ἀντί τῆς εἰρήνης ὑπάρχει ἀκαταστασία καί ἀντί τῆς χαρᾶς κυριαρχοῦν ὁ πόνος καί ἡ ἀναστάτωση. Λαοί δοκιμάζονται ἀπό συγκρούσεις, συχνά καί ἐμφύλιες, πόλεμοι πού εἴτε γίνονται μέ ὅπλα, εἴτε κρύβονται πίσω ἀπό διακρίσεις καί φτώχεια, πόλεμοι πού χαρακτηρίζονται ὑβριδικοί ἢ προοιωνίζονται ὡς παγκόσμιοι, γεμίζουν τίς ψυχές μας ἀνασφάλεια. Γίνεται φανερό πώς, ἡ φιλαδελφία ἔχει δώσει τή θέση της στη μισαδελφία καί τά σημάδια ἀπό ἐκδηλώσεις βίας, ἀμαυρώνουν τήν εικόνα τῆς κοινωνίας πού φαίνεται νά μήν εἰρηνεύει καί νά μήν χαίρεται πραγματικά. Το βλέπομε, δυστυχῶς, τό φαινόμενο αὐτό νά εἰσχωρεῖ ἀκόμα καί στίς οἰκογένειες καί στά σχολεῖα μας καί

προβληματιζόμαστε πολύ.

Η ρίζα όλων αυτών, το γνωρίζουμε και ἄς μὴν τό παραδεχόμαστε κάποιοι, βρίσκεται στην πνευματική κρίση πού διέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα, δηλαδή στήν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν θεό, στήν ἀπόρριψη τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ καί στήν αὐτοθέωση τοῦ ἀνθρώπου, στήν προσκύνηση τοῦ «αὐτειδῶλου» του, κατά την λέξη που χρησιμοποιεῖ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, πού φανερώνει τήν πνευματική ἀσθένειά μας.

Στήν ταραγμένη αὐτή πραγματικότητα, ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τό ἀντίδοτο σέ κάθε δηλητηριώδη λογισμό θλίψης, ἀπελπισίας καί φόβου καί ἔρχεται ὡς πηγὴ ἀληθινῆς χαρᾶς, φωτός, ἐλπίδας καί εἰρήνης, να φωτίσει, να εἰρηνεύσει καί νά πληρώσει ἀπό χαρά τίς ζωές μας.

Αὐτό μᾶς καλεῖ νά ζήσομε ξανά σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, να γονατίσομε, δηλαδή, στο Βηθλεεμικό σπήλαιο, νά δοῦμε πῶς ὁ Χριστός γεννιέται μέσα στήν ταπείνωση τῆς φάτνης γιά νά καταδείξει πῶς ἡ δική Του εἰρήνη δέν ἔρχεται μέ τήν κοσμική δύναμη, ἡ δική Του ἐξουσία δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, δεν στηρίζεται σέ στρατιῶτες καί ὅπλα, ἀλλά ἔρχεται μέ τήν κένωση, τη θυσία καί τήν ἀγάπη. Ἡ εἰρήνη που προσφέρει ὁ Ἄρχοντας τῆς εἰρήνης (Ησ. 9,6) εἶναι ἡ συμφιλίωση μέ τόν θεό, τό συνάνθρωπο, μέ τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό τελικά.

Αὐτή ἡ εἰρήνη μπορεῖ νά γαληνέψει και να μεταμορφώσει τόν κόσμο ὁλόκληρο. Χωρίς αὐτή ὅλες οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων συνεχίζουν να στηρίζονται στήν ἰδιοτέλεια, καθώς ἀπουσιάζει ἀπό αὐτές ἡ ἀληθινή ἀγάπη. Οἱ στολισμοί, πού ἀπατηλά προσπαθοῦν νά κρύψουν τήν πραγματικότητα, οἱ ἐορταστικές ἐκδηλώσεις ἀπό τίς ὁποῖες συχνά ἀπουσιάζει ὁ Ἑορτάζων καί τό Εὐαγγέλιό Του, οἱ εὐχές γιά ἀγάπη, εἰρήνη καί εὐτυχία χωρίς Ἐκεῖνον πού ἔχει τή δύναμη να τίς προσφέρει, δέν ἐκφράζουν τό ἀληθινό πνεῦμα τῶν Χριστουγέννων.

Μόνο ἂν μάθομε να συνοδοιποροῦμε, να συνδράμομε, να συμπαραστεκόμαστε, να συγχάιρομε καί νά συμπάσχoμε, ἂν ἐπιτέλους μάθομε να συγχωροῦμε, να εἰρηνεύoμε καί νά ἀγαπᾶμε, μόνο τότε θά κατανοήσομε πῶς τά Χριστούγεννα δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἐορτή, ἀλλά μία πρόσκληση καί πρόταση ζωῆς, ἀληθινῆς ζωῆς.

Αγαπητά μου παιδιά,

Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά ἐργασθοῦμε πνευματικά, να κάνoμε φάτνη τήν καρδιά μας γιά νά γεννηθεῖ μέσα της, να δώσομε τόπο καί χρόνο γιά Ἐκεῖνον καί σέ Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποῖος ὡς βρέφος γεννᾶται, ἀλλά ὡς θεός ἀποκαλύπτεται σε καθέναν πού Τόν πιστεύει καί Τόν ἀναζητᾶ. Μᾶς καλεῖ νά ἐργασθοῦμε γιά νά ἔλθει ἡ δική Του εἰρήνη καί καταλλαγή στόν ἀνειρήνευτο κόσμο μας. Ἄν ἀνταποκριθοῦμε στην πρόσκλησή

Του αὐτή καί ὅσο περισσότερο γίνει ἡ Ζωή Του ζωή μας, τόσο περισσότερο τό Φῶς Του θα λάμπει μέσα ἀπό ἐμᾶς καί θά ἐξακτινώνεται για να νικήσει τα σκοτάδια τοῦ κόσμου, τόσο περισσότερο ἡ Ἀγάπη Του θα θεραπεύει τα ψυχικά μας ἑλκη καί τραύματα καί θά ἐπουλώνει τίς πληγές που συσσωρεύσαμε στό σῶμα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἄν, λοιπόν, θέλομε νά εἴμαστε κοντά Του, δέν ἔχομε παρά να μιμηθοῦμε τούς Μάγους, πού μέ προθυμία Τόν πλησίασαν, μέ εὐλάβεια Τόν ὑποδέχθηκαν καί μέ ταπείνωση Τόν προσκύνησαν καί νά Τοῦ προσφέρουμε ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος- ἀντί γιά χρυσό, λιβάνι καί σμύρνα, την καρδιά μας καί τή μετάνοιά μας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις πού γίνονται ταυτόχρονα εὐχές καί προσευχές μου γιά ὅλους ἐσᾶς καί ἀπό μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου προκατόχου μου, Ἀρχιεπισκόπου Εἰρηναίου, ὁ ὁποῖος προσευχητικά, ὑπομένει την ἀσθένειά του, εὐχομαι τό Φῶς τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως νά καταυγάζει τίς ὑπάρξεις μας, νά μᾶς κάνει φορεῖς τῆς Εἰρήνης Του μέ τήν οὐσιαστική μετοχή μας στήν Ἐκκλησία, να μεταμορφώνει τή ζωή μας καί νά ζωοποιεῖ τόν κόσμο μέ τή ΧάρηΤου.

Εἴθε να διέλθετε τίς Ἅγιες αὐτές ἡμέρες μέ πνευματική εὐφροσύνη, μέ πραγματική χαρά καί αὐτή ἡ χαρά νά εἶναι πάντοτε συνοδοιπόρος στη ζωή μας.

Χρόνια πολλά, εἰρηνοβράβευτα καί εὐλογημένα.

Εἰρήνη ὑμῖν. Εἰρήνη πᾶσι.

«Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Εφεσ. 2,14).